

Hemels

Geloof. Gelovig. Geloofwaardig. Geloofsbelijdenis. Geloofsovertuiging. Met het thema van deze Megazine kun je als columnist alle kanten op. En aangezien ik word ingehuurd om voor dit prachtige magazine over sport en reizen te schrijven neem ik u dit keer graag mee naar New York. Naar The Bronx om precies te zijn. Naar Yankee Stadium, de plek die Amerikanen betitelen als Baseball's Cathedral. In goed Nederlands: de honkbalkathedraal. Natuurlijk had ik hier ook over een echte kerk kunnen schrijven (u weet wel, eentje met een toren, houten banken en een biechtstoel) en ik geef toe: die verleiding is groot als ik terugdenk aan de zomer van 1998. Tijdens een vakantie in het Spaanse vissersdorpje Cadaqués (home of Salvador Dali) belandde ik samen met mijn vakantieliefde Nuria achter het altaar van het plaatselijke kerkje. Het was buiten tegen de veertig graden, de hormonen gierden door onze lijven. Eenmaal in de koelte van de verder lege kerk konden we ons niet langer beheersen. En terwijl het zonlicht door de glas-in-lood-ramen Nuria's prachtige lichaam betoverde voltrok zich een hemels schouwspel. De rest laat ik aan uw verbeelding over, maar ik kan u verzekeren dat Dali, de legendarische surrealistische kunstenaar die even buiten het dorp een villa bewoonde (sinds 1997 open voor publiek als museum, een absolute aanrader), hier wel raad mee zou hebben geweten. Tot zover Cadaqués. Terug naar New York. Als u dit leest is de kans groot dat Yankee Stadium, het prachtige honkbalstadion van de New York Yankees, inmiddels met de grond gelijk is gemaakt. Om in termen van het thema van dit nummer te blijven: niets is heilig. Ook Yankee Stadium, gebouwd in 1923, ontkomt na 85 jaar trouwe dienst niet aan de sloperskogel.

Het was buiten tegen de veertig graden, de hormonen gierden door onze lijven.

Doodzonde, want we hebben het hier niet over zomaar een stadion. Los van alle memorabale sportmomenten is Yankee Stadium een van de slechts drie 'locaties' in de Verenigde Staten die meer dan één keer een paus op bezoek hebben gehad. Paulus VI in 1965, Paus Johannes Paulus II in 1979 en afgelopen jaar op de valreep nog Paus Benedictus XVI. Zelf heb ik de eer gehad om het stadion, dat op last van Yankees-eigenaar George Steinbrenner in 1973 ingrijpend werd gerenoveerd, in 2001 met een bezoek te vereren. Ik mocht voor het toenmalige abonneekanaal Canal+ (nu Sport1) de World Series Baseball tussen de New York Yankees en de Arizona Diamondbacks verslaan, de finale van het Amerikaanse honkbalseizoen.

30 oktober 2001 is een dag die ik om meerdere redenen niet snel zal vergeten. Amerika, met New York voorop, dreunde nog altijd na van de terroristische aanslagen op 11 september. Om het volk een hart onder de riem te steken gooide president George Bush die avond de 'ceremonial pitch'. Om het stadion binnen te kunnen komen werden collega-commentator Charles Urbanus en ik 54 keer gefouilleerd en moesten we door 46 detectiepoortjes. Men was lichtelijk nerveus. Nadat Bush de bal strak over de thuisplaat had gegooid klonk er minutenlang een orgastisch 'U-S-A! U-S-A!' vanaf de tribunes. Surreëel. Meerdere malen liet de regie tijdens de wedstrijd een zwaar gehavende Amerikaanse vlag zien. Alle 57.544 aanwezigen wisten dat het hier het exemplaar betrof dat was gevonden in de puinhopen van wat eens het World Trade Center was. Op één persoon na. Terwijl de gescheurde vlag voor de zoveelste keer in beeld verscheen zei ondergetekende on air tegen collega Urbanus. 'Wat een armoe! Het wordt hier tijd voor een nieuwe vlag!'

RONALD VAN DAM
FREELANCE-SPORTJOURNALIST EN WERKZAAM
ALS COMMENTATOR VOOR RTL 7 EN SPORT 1